

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від

2017 р. №

Київ

Про затвердження типових положень про заклади соціальної підтримки сімей, дітей та молоді

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити такі, що додаються:

Типове положення про центр соціально-психологічної допомоги;

Типове положення про соціальний гуртожиток для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

Типове положення про соціальний центр матері та дитини;

Типове положення про центр ресоціалізації наркозалежної молоді;

Типове положення про центр для ВІЛ-інфікованих дітей та молоді.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про центр соціально-психологічної допомоги

1. Центр соціально-психологічної допомоги (далі — центр) є закладом, що надає соціальні послуги особам, які внаслідок стихійного лиха, збройних конфліктів, насильства у сім'ї, торгівлі людьми або реальної загрози їх вчинення тощо перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно їх подолати (далі — особи, які перебувають у складних життєвих обставинах).

2. Центр може утворюватися місцевою держадміністрацією або органом місцевого самоврядування за наявності необхідної матеріально-технічної бази (зокрема приміщень, що відповідають санітарно-гігієнічним вимогам, вимогам пожежної безпеки) та не має на меті одержання прибутку.

Центр може бути ліквідований або реорганізований за рішенням органу, який його утворив, у порядку, передбаченому законодавством.

Діяльність центру повинна відповідати критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги.

3. Центр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, рішеннями центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Конвенцією про права дитини від 20 листопада 1989 р., Конвенцією про права осіб з інвалідністю від 13 грудня 2006 р., а також положенням про центр.

4. Основним завданням центру є надання комплексу соціальних послуг, зокрема з надання притулку, кризового та екстреного втручання, консультування, особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, що сприятиме якнайшвидшому їх поверненню до нормальних умов життєдіяльності.

Інформація отримувачам соціальних послуг з інтелектуальними та сенсорними порушеннями надається в доступний спосіб, зокрема шляхом застосування жестової мови, простої мови, шрифту Брайля тощо.

5. Центр відповідно до покладених на нього завдань:

1) надає притулок особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, у разі відсутності у зазначених осіб засобів до існування;

2) забезпечує зазначених осіб харчуванням відповідно до нормативів, визначених Мінсоцполітики за погодженням з МОЗ;

3) проводить оцінку потреб зазначених осіб, складає разом з ними індивідуальні плани заходів щодо усунення складних життєвих обставин з установленням строків виконання;

4) надає зазначеним особам психологічну допомогу, сприяє проведенню аналізу життєвих ситуацій, проводить роботу з корекції сімейних стосунків;

5) надає зазначеним особам допомогу в організації взаємодії з іншими фахівцями та службами, а також інформує з питань соціального захисту населення;

6) сприяє отриманню зазначеними особами безоплатної правової допомоги, реєстрації місця проживання (перебування), отриманню (відновленню) житла, працевлаштуванню, навчанню тощо;

7) у разі потреби організовує надання зазначеним особам екстреної медичної допомоги;

8) надає соціальні послуги зазначеним особам шляхом консультування за допомогою телефонного зв'язку, а також в умовах денного стаціонару без забезпечення тимчасовим притулком і харчуванням;

9) інформує структурний підрозділ місцевої держадміністрації або виконавчий орган сільської, селищної, міської ради з питань сім'ї і дітей за місцем проживання (перебування) зазначеної особи про необхідність її соціальної підтримки після закінчення строку перебування в центрі.

6. Центр має право:

1) самостійно визначати форми та методи роботи;

2) використовувати у своїй діяльності кошти з джерел, не заборонених законодавством (у тому числі міжнародна фінансова і технічна допомога, міжнародні гранти);

3) залучати на договірних засадах для надання соціальних послуг підприємства, установи, організації та фізичних осіб, зокрема волонтерів, перекладачів жестової мови тощо.

7. Центр провадить діяльність за принципами захисту прав людини, гуманності, законності, доступності послуг, конфіденційності, поваги до особистості, дотримання правил етики спілкування з особами з інвалідністю та представниками інших соціальних груп, нетерпимості до дискримінації, зокрема за ознаками віку, статі, інвалідності тощо.

Центр надає соціальні послуги безоплатно в обсягах, визначених державними стандартами, та може надавати платні соціальні послуги в установленому законодавством порядку.

8. Центр є підконтрольним та підзвітним органу, який його утворив.

Координацію та аналітичне забезпечення діяльності центру здійснює Мінсоцполітики. Методичне та інформаційне забезпечення діяльності центру здійснює відповідний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

9. Центр у своїй діяльності взаємодіє з відповідними структурними підрозділами місцевого органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування, центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, підприємствами, установами та організаціями незалежно від їх підпорядкування і форми власності, громадськими об'єднаннями та благодійними організаціями.

10. Прийняття до центру особи, яка перебуває у складних життєвих обставинах, здійснюється за наказом директора центру на підставі:

1) письмової заяви особи (у разі звернення сім'ї такої особи — заяв всіх повнолітніх її членів), за наявності документа, що посвідчує особу, та виписки з медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого (облікова форма № 027/о);

2) письмового направлення структурного підрозділу місцевої держадміністрації або виконавчого органу сільської, селищної, міської ради з питань сім'ї і дітей за місцем проживання (перебування) особи.

У разі відсутності документа, що посвідчує особу, виписки з медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого (облікова форма № 027/о) центр надає допомогу в їх оформленні.

Працівник, відповідальний за організацію перебування прийнятих до центру осіб, ознайомлює їх з правилами внутрішнього розпорядку центру, затвердженими директором центру, правами та обов'язками осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах.

11. Прийняття до центру осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах, і надання їм необхідної допомоги здійснюється цілодобово.

Строк перебування в центрі встановлюється індивідуально для кожної особи за результатами оцінки потреб за рішенням органу, що видав направлення.

Максимальний строк перебування в центрі не може перевищувати 90 діб.

12. До центру не приймаються особи у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, із хворобами в гострому періоді, що потребують стаціонарного лікування, зокрема у спеціалізованих закладах (відділеннях) охорони здоров'я, гострими інфекційними захворюваннями (до закінчення строку ізоляції), з психічними захворюваннями у гострій стадії, з хронічними психічними захворюваннями в стані загострення, а також особи, які відповідно до Державного стандарту догляду вдома, затвердженого наказом Мінсоцполітики, віднесені до IV–V груп рухової активності (за відсутності супроводжуючої особи).

13. Вибуття з центру особи, яка перебуває у складних життєвих обставинах, здійснюється за наказом директора центру в разі:

- 1) подання особою відповідної письмової заяви;
- 2) закінчення встановленого строку перебування особи у центрі;
- 3) одноразового грубого або систематичного порушення особою правил внутрішнього розпорядку центру, затверджених його директором;
- 4) усунення обставин, за яких особа потрапила до центру;
- 5) відсутності особи без поважних причин у центрі протягом більше ніж трьох діб.

14. Центр очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади органом, що його утворив.

15. Директор центру:

1) організовує роботу центру, персонально відповідає за виконання покладених на центр завдань, визначає ступінь відповідальності працівників;

2) здійснює контроль за повнотою та якістю надання соціальних послуг особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, відповідно до державних стандартів і нормативів;

3) забезпечує своєчасне подання встановленої звітності про роботу центру до органу, який його утворив;

4) затверджує посадові інструкції працівників центру;

5) призначає в установленому порядку на посади та звільняє з посад працівників центру;

6) затверджує правила внутрішнього розпорядку центру та контролює їх виконання;

7) видає відповідно до компетенції накази та розпорядження, організовує і контролює їх виконання;

8) укладає договори, діє від імені центру і представляє його інтереси;

9) розпоряджається коштами центру в межах затвердженого кошторису;

10) забезпечує фінансово-господарську діяльність центру, створення та розвиток матеріально-технічної бази для здійснення комплексу заходів (надання соціальних послуг) особам, які перебувають у складних життєвих обставинах;

11) забезпечує проведення атестації працівників центру в порядку, визначеному законодавством, та сприяє підвищенню їх кваліфікації;

12) вживає заходів до поліпшення умов праці, дотримання правил охорони праці, внутрішнього трудового розпорядку, санітарної та пожежної безпеки;

13) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

16. Положення про центр, кошторис і штатний розпис центру затверджуються відповідно до законодавства.

17. Утримання центру здійснюється за рахунок коштів, передбачених у відповідних місцевих бюджетах, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

18. Центр володіє та користується майном, переданим йому органом, який його утворив, юридичними та фізичними особами, а також майном, придбаним за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Центр має право на придбання та оренду обладнання, необхідного для забезпечення його функціонування.

19. Для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення в установленому порядку забезпечується доступ до будівлі і приміщень центру, а також на прилеглу до нього територію.

Вхідна група будівлі центру (якщо вона сконструйована на рівні з підлогою (тротуаром) чи має сходи) повинна бути облаштована пандусом і звуковим маячком типу “метроном”.

Ширина та конструкція дверей і турнікетів повинна бути такою, щоб можна було проїхати крісло колісному тощо. Туалетна кімната повинна бути доступною для осіб, які пересуваються на кріслах колісних.

Вхідна група приміщень центру (у тому числі ребра першої та останньої сходинок сходового маршу), шляхи руху відвідувачів, зони очікування та робочі зони повинні бути без бар’єрів (бордюрів, порогів, перепадів, щіток для витирання ніг тощо) та мати маркування засобами тактильного орієнтування, тактильними інформаційними покажчиками шрифтом Брайля, тактильними мнемосхемами приміщень тощо.

Сходи та пандус повинні мати поручні з обох боків.

За наявності облаштованих стоянок для автотранспортних засобів на прилеглій території передбачаються відповідно позначені місця для безоплатної стоянки автотранспортних засобів, якими керують (перевозяться) особи з інвалідністю, у кількості, визначеній Законом України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні”.

Будівлі, приміщення та стоянки облаштовуються з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з вимогами відповідних державних будівельних норм, стандартів і правил: ДБН В.2.2-17:2006 “Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення”, ДСТУ-Н Б В.2.2-31:2011 “Настанова з облаштування будинків і споруд цивільного призначення елементами доступності для осіб з вадами зору та слуху”, ДСТУ Б ISO 21542:2013 “Будинки і споруди. Доступність і зручність використання побудованого життєвого середовища”, а також правилами дорожнього руху із залученням до всіх етапів робіт з облаштування представників громадських організацій, які спеціалізуються на вирішенні питань щодо забезпечення доступності інфраструктури для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

У разі коли діючі об’єкти неможливо повністю пристосувати для потреб осіб з інвалідністю, відповідно до частини другої статті 27 Закону України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні” за погодженням з громадськими об’єднаннями осіб з інвалідністю здійснюється їх розумне пристосування.

20. Типові нормативи оснащення центру затверджуються Мінсоцполітики за погодженням з Мінфіном.

21. Центр є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, печатку із своїм найменуванням, штамп та бланки.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про соціальний гуртожиток для дітей-сиріт та
дітей, позбавлених батьківського піклування

1. Соціальний гуртожиток для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування (далі — гуртожиток), є закладом для тимчасового проживання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, віком від 15 до 18 років та осіб з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, віком від 18 до 23 років.

Метою діяльності гуртожитку є створення умов для соціальної інтеграції зазначених дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб з їх числа, які тимчасово проживають у гуртожитку (далі — особи, які тимчасово проживають у гуртожитку), підготовка їх до самостійного життя.

Діяльність гуртожитку повинна відповідати критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги.

2. Гуртожиток може утворюватися місцевою держадміністрацією або органом місцевого самоврядування і не має на меті одержання прибутку.

Гуртожиток утворюється за наявності необхідної матеріально-технічної бази (зокрема приміщень, що відповідають вимогам пожежної безпеки, державним будівельним, технічним, санітарно-гігієнічним нормам, стандартам і правилам) та використовується лише за призначенням.

Не допускається розміщення гуртожитку в підвалах, на цокольних поверхах, у приміщеннях, віддалених від населених пунктів, за відсутності розвинутої транспортної інфраструктури.

Гуртожиток може бути ліквідований або реорганізований за рішенням органу, який його утворив, у порядку, передбаченому законодавством.

3. Гуртожиток у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, рішеннями центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Конвенцією про права дитини від 20 листопада 1989 р., Конвенцією про права осіб з інвалідністю від 13 грудня 2006 р., а також положенням про гуртожиток.

4. Утримання гуртожитку здійснюється за рахунок коштів, передбачених у відповідних місцевих бюджетах, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

5. Основними завданнями гуртожитку є надання соціальних послуг з підтриманого проживання, соціальної інтеграції та реінтеграції особам, які тимчасово проживають у гуртожитку.

Інформація отримувачам соціальних послуг з інтелектуальними та сенсорними порушеннями надається в доступний спосіб, зокрема шляхом застосування жестової мови, простої мови, шрифту Брайля тощо.

6. Гуртожиток відповідно до покладених на нього завдань:

1) забезпечує створення соціально-побутових умов для осіб, які тимчасово проживають у гуртожитку;

2) забезпечує навчання, розвиток і підтримку навичок самостійного проживання зазначених осіб, зокрема шляхом сприяння наставництву, надає допомогу в аналізі життєвих ситуацій, визначенні основних проблем і шляхів їх розв'язання, складенні плану виходу із складної життєвої ситуації, організації розпорядку дня, веденні домашнього господарства;

3) надає особам, які тимчасово проживають у гуртожитку, психологічну допомогу, інформацію з питань соціального захисту населення, допомогу в оформленні документів, організації взаємодії з іншими фахівцями та службами, сприяє отриманню безоплатної правової допомоги, реєстрації місця проживання (перебування), отриманню (відновленню) житла, працевлаштуванню тощо;

4) у разі потреби організовує надання зазначеним особам екстреної медичної допомоги.

7. Гуртожиток має право:

1) самостійно визначати форми та методи роботи;

2) використовувати для провадження своєї діяльності кошти з джерел, не заборонених законодавством (у тому числі міжнародна фінансова і технічна допомога, міжнародні гранти);

3) залучати на договірних засадах для надання соціальних послуг (консультацій, медичної допомоги) підприємства, установи, організації та фізичних осіб, зокрема волонтерів, перекладачів жестової мови тощо.

8. Гуртожиток провадить діяльність за принципами захисту прав людини, гуманності, законності, доступності послуг, конфіденційності, поваги до особистості, дотримання правил етики спілкування з особами з інвалідністю та представниками інших соціальних груп, нетерпимості до дискримінації, зокрема за ознаками віку, статі, інвалідності тощо.

Гуртожиток надає соціальні послуги безоплатно в обсягах, визначених державними стандартами, та може надавати платні соціальні послуги в установленому законодавством порядку.

9. Гуртожиток є підконтрольним і підзвітним органу, який його утворив.

Координацію та аналітичне забезпечення діяльності гуртожитку здійснює Мінсоцполітики. Методичне та інформаційне забезпечення діяльності гуртожитку здійснює відповідний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

10. Гуртожиток у своїй діяльності взаємодіє з відповідними структурними підрозділами місцевого органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування, центром соціальних служб для сім'ї, дітей та

молоді, підприємствами, установами та організаціями незалежно від їх підпорядкування і форми власності, громадськими об'єднаннями та благодійними організаціями.

11. До гуртожитку приймаються зазначені у пункті 1 цього Типового положення діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, та особи із їх числа після закінчення строку перебування у відповідних закладах для таких дітей, дитячих будинках сімейного типу, прийомних сім'ях, припинення піклування, припинення договору про патронат, завершення строкової служби у Збройних Силах та інших утворених відповідно до Законів України військових формуваннях, відбуття покарання у виді позбавлення волі за умови відсутності у них житла або в разі, коли їх житло визнане в установленому порядку непридатним для проживання або таким, що не підлягає ремонту та реконструкції.

12. Прийняття до гуртожитку зазначених у пункті 1 цього Типового положення дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб із їх числа за наявності паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, здійснюється за наказом директора гуртожитку на підставі:

1) письмової заяви такої дитини та особи;

2) письмового направлення структурного підрозділу місцевої держадміністрації або виконавчого органу сільської, селищної, міської ради з питань сім'ї і дітей.

Особам, прийнятим до гуртожитку, видаються постільні речі, перепустка на право входу до гуртожитку.

Працівник, відповідальний за організацію перебування у гуртожитку зазначених осіб, ознайомлює їх з правилами внутрішнього розпорядку, затвердженими директором гуртожитку, правами та обов'язками осіб, які тимчасово проживають у ньому.

Особи, які тимчасово проживають у гуртожитку, мають право:

1) відвідувати приміщення загального користування;

2) користуватися обладнанням, інвентарем гуртожитку, отримувати житлово-комунальні послуги;

3) стати на соціальний квартирний облік та отримати соціальне житло.

13. До гуртожитку не приймаються особи у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, із гострими інфекційними захворюваннями (до закінчення строку ізоляції), із захворюваннями в гострій стадії, з психічними захворюваннями у гострій стадії, а також особи, які відповідно до Державного стандарту догляду вдома, затвердженого наказом Мінсоцполітики, віднесені до IV–V груп рухової активності (за відсутності супроводжуючої особи).

14. У гуртожитку може проживати не більше ніж 30 осіб.

Граничний строк перебування у гуртожитку становить три роки.

15. Вибуття особи, яка тимчасово проживає у ньому, з гуртожитку здійснюється за наказом директора гуртожитку в разі:

1) подання особою відповідної письмової заяви;

- 2) закінчення граничного строку перебування особи в гуртожитку;
- 3) одноразового грубого або систематичного порушення особою правил внутрішнього розпорядку;
- 4) забезпечення особи житлом.

16. Гуртожиток очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади органом, що його утворив.

17. Директор гуртожитку:

1) організовує роботу гуртожитку, персонально відповідає за виконання покладених на гуртожиток завдань, визначає ступінь відповідальності працівників;

2) здійснює контроль за повнотою та якістю надання соціальних послуг особам, які тимчасово проживають у гуртожитку, відповідно до державних стандартів і нормативів;

3) забезпечує своєчасне подання звітності про роботу гуртожитку до органу, який його утворив;

4) призначає в установленому законодавством порядку на посади та звільняє з посад працівників гуртожитку;

5) затверджує посадові інструкції працівників гуртожитку;

6) затверджує правила внутрішнього розпорядку гуртожитку та контролює їх виконання;

7) видає відповідно до компетенції накази та розпорядження, організовує та контролює їх виконання;

8) укладає договори, діє від імені гуртожитку та представляє його інтереси;

9) розпоряджається коштами гуртожитку в межах затвердженого кошторису;

10) забезпечує фінансово-господарську діяльність гуртожитку, створення та розвиток матеріально-технічної бази для здійснення комплексу заходів (надання соціальних послуг) особам, які тимчасово проживають у гуртожитку;

11) забезпечує проведення атестації працівників гуртожитку в порядку, визначеному законодавством, і сприяє підвищенню їх кваліфікації;

12) вживає заходів до поліпшення умов праці, дотримання правил охорони праці, внутрішнього трудового розпорядку, санітарної та пожежної безпеки;

13) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

18. Положення про гуртожиток, кошторис і штатний розпис гуртожитку затверджуються відповідно до законодавства.

19. Гуртожиток володіє та користується майном, переданим йому органом, який його утворив, юридичними та фізичними особами, а також майном, придбаним за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Гуртожиток має право на придбання та оренду обладнання, необхідного для забезпечення його функціонування.

20. Для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення в установленому порядку забезпечується доступ до будівлі і приміщень гуртожитку, а також на прилеглу до нього територію.

Вхідна група будівлі гуртожитку (якщо вона сконструйована на рівні з підлогою (тротуаром) чи має сходи) повинна бути облаштована пандусом і звуковим маячком типу "метроном".

Ширина та конструкція дверей і турнікетів повинна бути такою, щоб можна було проїхати кріслу колісному тощо. Туалетна кімната повинна бути доступною для осіб, які пересуваються на кріслах колісних.

Вхідна група приміщень гуртожитку (у тому числі ребра першої та останньої сходинки сходового маршу), шляхи руху відвідувачів, зони очікування та робочі зони повинні бути без бар'єрів (бордюрів, порогів, перепадів, щіток для витирання ніг тощо) та мати маркування засобами тактильного орієнтування, тактильними інформаційними покажчиками шрифтом Брайля, тактильними мнемосхемами приміщень тощо.

Сходи та пандус повинні мати поручні з обох боків.

За наявності облаштованих стоянок для автотранспортних засобів на прилеглій території передбачаються відповідно позначені місця для безоплатної стоянки автотранспортних засобів, якими керують (перевозяться) особи з інвалідністю, у кількості, визначеній Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

Будівлі, приміщення та стоянки облаштовуються з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з вимогами відповідних державних будівельних норм, стандартів і правил: ДБН В.2.2-17:2006 "Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення", ДСТУ-Н Б В.2.2-31:2011 "Настанова з облаштування будинків і споруд цивільного призначення елементами доступності для осіб з вадами зору та слуху", ДСТУ Б ISO 21542:2013 "Будинки і споруди. Доступність і зручність використання побудованого життєвого середовища", а також правилами дорожнього руху із залученням до всіх етапів робіт з облаштування представників громадських організацій, які спеціалізуються на вирішенні питань щодо забезпечення доступності інфраструктури для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

У разі коли діючі об'єкти неможливо повністю пристосувати для потреб осіб з інвалідністю, відповідно до частини другої статті 27 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" за погодженням з громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю здійснюється їх розумне пристосування.

21. Типові нормативи оснащення гуртожитку затверджуються Мінсоцполітики за погодженням з Мінфіном.

22. Гуртожиток є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, печатку із своїм найменуванням, штампи та бланки. →

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про соціальний центр матері та дитини

1. Соціальний центр матері та дитини (далі — центр) є закладом для тимчасового проживання жінок на сьомому — дев'ятому місяцях вагітності та матерів із дітьми віком від народження до 18 місяців, які перебувають у складних життєвих обставинах, що перешкоджають виконанню материнського обов'язку (далі — особи, які перебувають у складних життєвих обставинах).

2. Центр може утворюватися місцевою держадміністрацією або органом місцевого самоврядування за наявності необхідної матеріально-технічної бази (зокрема приміщень, що відповідають санітарно-гігієнічним вимогам, вимогам пожежної безпеки) та не має на меті одержання прибутку.

Центр може бути ліквідований або реорганізований за рішенням органу, який його утворив, у порядку, передбаченому законодавством.

Діяльність центру повинна відповідати критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги.

3. Центр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, рішеннями центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Конвенцією про права дитини від 20 листопада 1989 р., Конвенцією про права осіб з інвалідністю від 13 грудня 2006 р., а також положенням про центр.

4. Утримання центру здійснюється за рахунок коштів, передбачених у відповідних місцевих бюджетах, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

5. Метою діяльності центру є проведення соціальної роботи, спрямованої на профілактику соціального сирітства (покинуті батьками діти), з особами, які перебувають у складних життєвих обставинах.

6. Основним завданням центру є надання особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, соціальних послуг з притулку, соціальної інтеграції та реінтеграції.

Інформація отримувачам соціальних послуг з інтелектуальними та сенсорними порушеннями надається в доступний спосіб, зокрема шляхом застосування жестової мови, простої мови, шрифту Брайля тощо.

7. Центр відповідно до покладених на нього завдань:

1) створює соціально-побутові умови для тимчасового проживання, осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах;

2) забезпечує зазначених осіб харчуванням відповідно до нормативів, визначених Мінсоцполітики за погодженням з МОЗ;

3) надає зазначеним особам психологічну допомогу (у тому числі психологічні консультації жінкам з інвалідністю та матерям дітей з інвалідністю), допомогу в аналізі життєвих ситуацій, визначенні основних проблем та шляхів їх розв'язання, складенні плану виходу із складної життєвої ситуації, зміцненні (відновленні) родинних і суспільно корисних зв'язків, з питань догляду за дітьми раннього віку, їх розвитку та виховання, а також інформацію з питань соціального захисту населення, сприяє отриманню безоплатної правової допомоги, реєстрації місця проживання (перебування), отриманню (відновленню) житла, працевлаштуванню тощо;

4) забезпечує зазначеним особам навчання, розвиток і підтримку соціальних навичок;

5) організовує отримання особами медичних послуг, медичного обстеження.

8. Центр провадить діяльність за принципами захисту прав людини, гуманності, законності, доступності послуг, конфіденційності, поваги до особистості, дотримання правил етики спілкування з особами з інвалідністю та представниками інших соціальних груп, нетерпимості до дискримінації, зокрема за ознаками віку, статі, інвалідності тощо.

Центр надає соціальні послуги безоплатно в обсягах, визначених державними стандартами, та може надавати платні соціальні послуги в установленому законодавством порядку.

9. Центр є підконтрольним і підзвітним органу, який його утворив.

Координацію та аналітичне забезпечення діяльності центру здійснює Мінсоцполітики. Методичне та інформаційне забезпечення діяльності центру здійснює відповідний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

10. Центр у своїй діяльності взаємодіє з відповідними структурними підрозділами місцевого органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування, центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, підприємствами, установами та організаціями незалежно від їх підпорядкування та форми власності, громадськими об'єднаннями та благодійними організаціями.

11. Центр має право:

1) самостійно визначати форми та методи роботи;

2) залучати на договірних засадах для надання соціальних послуг (консультацій, методичної допомоги) підприємства, установи, організації та фізичних осіб, зокрема волонтерів, перекладачів жестової мови тощо;

3) використовувати для провадження своєї діяльності кошти з джерел, не заборонених законодавством (у тому числі міжнародна фінансова, технічна допомога та міжнародні гранти).

12. Прийняття до центру осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах, здійснюється за наказом директора центру на підставі:

1) письмової заяви вагітної жінки або матері, яка виховує дитину віком від народження до 18 місяців;

2) письмового направлення структурного підрозділу місцевої держадміністрації або виконавчого органу сільської, селищної, міської ради з питань сім'ї і дітей за місцем проживання (перебування) особи.

Для прийняття до центру подається документ, що посвідчує особу, обмінна карта пологового будинку, пологового відділення (облікова форма № 1130), а в разі прийому матері з дитиною — медична довідка про народження дитини.

У разі відсутності зазначених документів центр надає допомогу в їх оформленні.

Працівник, відповідальний за організацію перебування прийнятих до центру осіб, ознайомлює їх з правилами внутрішнього розпорядку центру, затвердженими його директором, правами та обов'язками осіб, які тимчасово проживають у центрі.

13. Прийняття до центру осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах, здійснюється цілодобово протягом робочого дня, тривалість якого визначається регламентом роботи центру.

До центру не приймаються особи за наявності у них алкогольної або наркотичної залежності, із симптомами хвороби в період загострення хронічних інфекційних захворювань.

У разі коли матері з дитиною відмовлено в прийнятті до центру, про це повідомляється служба у справах дітей за місцезнаходженням центру та в присутності представника матері вирішується питання щодо захисту прав дитини.

14. Вибуття з центру особи, яка перебуває у складних життєвих обставинах, здійснюється за наказом директора центру в разі:

1) подання особою відповідної письмової заяви;

2) досягнення дитиною 18-місячного віку;

3) наявності засвідчених працівниками центру фактів ухилення матері від виховання дитини (дітей), що суперечать інтересам, загрожують життю та здоров'ю дитини (дітей);

4) одноразового грубого або систематичного порушення особою правил внутрішнього розпорядку центру.

У разі вибуття матері з центру через ухилення від виховання дитини (дітей), одноразового грубого або систематичного порушення правил внутрішнього розпорядку центр за десять робочих днів до відрахування інформує про це службу у справах дітей за місцезнаходженням центру для вирішення питань щодо захисту прав дитини.

15. Після вибуття з центру особа, яка перебуває у складних життєвих обставинах, у разі потреби може бути взята (за її згодою) під соціальний супровід за місцем проживання (перебування).

16. Центр очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади органом, що його утворив.

17. Директор центру:

1) організовує роботу центру, персонально відповідає за виконання покладених на центр завдань, визначає ступінь відповідальності працівників;

2) здійснює контроль за повнотою та якістю надання соціальних послуг особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, відповідно до державних стандартів і нормативів;

3) забезпечує своєчасне подання встановленої звітності про роботу центру до органу, що його утворив;

4) призначає в установленому законодавством порядку на посади та звільняє з посад працівників центру;

5) затверджує посадові інструкції працівників центру;

6) затверджує правила внутрішнього розпорядку центру, контролює їх виконання;

7) видає відповідно до компетенції накази та розпорядження, організовує і контролює їх виконання;

8) укладає договори, діє від імені центру та представляє його інтереси;

9) розпоряджається коштами центру в межах затвердженого кошторису;

10) забезпечує фінансово-господарську діяльність центру, створення та розвиток матеріально-технічної бази для здійснення комплексу заходів (надання соціальних послуг) особам, які перебувають у складних життєвих обставинах;

11) забезпечує проведення атестації працівників центру в порядку, визначеному законодавством, та організовує підвищення їх кваліфікації;

12) вживає заходів до поліпшення умов праці, дотримання правил охорони праці, внутрішнього трудового розпорядку, санітарної та пожежної безпеки;

13) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

18. Положення про центр, кошторис і штатний розпис центру затверджуються відповідно до законодавства.

19. Центр володіє та користується майном, переданим йому органом, який його утворив, юридичними та фізичними особами, а також майном, придбаним за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Центр має право на придбання та оренду обладнання, необхідного для забезпечення його функціонування.

20. Для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення в установленому порядку забезпечується доступ до будівлі і приміщень центру, а також на прилеглу до нього територію.

Вхідна група будівлі центру (якщо вона сконструйовано на рівні з підлогою (тротуаром) чи має сходи) повинна бути облаштована пандусом і звуковим маячком типу "метроном".

Ширина та конструкція дверей і турнікетів повинна бути такою, щоб можна було проїхати крісло колісному тощо. Туалетна кімната повинна бути доступною для осіб, які пересуваються на кріслах колісних.

Вхідна група приміщень центру (у тому числі ребра першої та останньої сходинок сходового маршу), шляхи руху відвідувачів, зони очікування та робочі зони повинні бути без бар'єрів (бордюрів, порогів, перепадів, щіток для витирання ніг тощо) та мати маркування засобами тактильного орієнтування, тактильними інформаційними покажчиками шрифтом Брайля, тактильними мнемосхемами приміщень тощо.

Сходи та пандус повинні мати поручні з обох боків.

За наявності облаштованих стоянок для автотранспортних засобів на прилеглий території передбачаються відповідно позначені місця для безоплатної стоянки автотранспортних засобів, якими керують (перевозяться) особи з інвалідністю, у кількості, визначеній Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

Будівлі, приміщення та стоянки облаштовуються з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з вимогами відповідних державних будівельних норм, стандартів і правил: ДБН В.2.2-17:2006 "Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення", ДСТУ-Н Б В.2.2-31:2011 "Настанова з облаштування будинків і споруд цивільного призначення елементами доступності для осіб з вадами зору та слуху", ДСТУ Б ISO 21542:2013 "Будинки і споруди. Доступність і зручність використання побудованого життєвого середовища", а також правилами дорожнього руху із залученням до всіх етапів робіт з облаштування представників громадських організацій, які спеціалізуються на вирішенні питань щодо забезпечення доступності інфраструктури для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

У разі коли діючі об'єкти неможливо повністю пристосувати для потреб осіб з інвалідністю, відповідно до частини другої статті 27 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" за погодженням з громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю здійснюється їх розумне пристосування.

21. Типові нормативи оснащення центру затверджуються Мінсоцполітики за погодженням з Мінфіном.

22. Центр є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, печатку із своїм найменуванням, штампи та бланки.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про центр ресоціалізації наркозалежної молоді

1. Центр ресоціалізації наркозалежної молоді (далі — центр) є спеціалізованим закладом, у якому на добровільних засадах тимчасово цілодобово перебуває молодь, яка пройшла курс лікування від наркотичної залежності в закладах охорони здоров'я та потребує отримання соціальних послуг (далі — особи, які потребують отримання соціальних послуг).

2. Центр може утворюватися місцевою держадміністрацією або органом місцевого самоврядування за наявності необхідної матеріально-технічної бази (зокрема приміщень, що відповідають санітарно-гігієнічним вимогам, вимогам пожежної безпеки) та не має на меті одержання прибутку.

Не допускається розміщення центру в підвалах, на цокольних поверхах, у приміщеннях, віддалених від населених пунктів, а також за відсутності розвинутої транспортної інфраструктури.

3. Центр може бути ліквідований або реорганізований за рішенням органу, який його утворив, у порядку, передбаченому законодавством.

Діяльність центру повинна відповідати критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги.

4. Центр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, рішеннями центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Конвенцією про права осіб з інвалідністю від 13 грудня 2006 р., а також положенням про центр.

5. Центр є підконтрольним та підзвітним органу, який його утворив.

Координацію та аналітичне забезпечення діяльності центру здійснює Мінсоцполітики. Методичне та інформаційне забезпечення діяльності центру здійснює відповідний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

6. Утримання центру здійснюється за рахунок коштів, передбачених у відповідних місцевих бюджетах, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

7. Основним завданням центру є надання послуг з притулку, соціальної адаптації, інтеграції та реінтеграції особам, які потребують отримання соціальних послуг.

Інформація отримувачам послуг з інтелектуальними та сенсорними порушеннями надається в доступний спосіб, зокрема шляхом застосування жестової мови, простої мови, шрифту Брайля тощо.

8. Центр відповідно до покладених на нього завдань:

1) забезпечує особам, які потребують отримання соціальних послуг, допомогу в формуванні, розвитку та підтримці соціальних навичок, умінь і соціальної компетенції;

2) забезпечує розроблення та виконання індивідуальних програм соціальної реабілітації та адаптації зазначених осіб;

3) надає зазначеним особам психологічну допомогу, допомогу в аналізі життєвих ситуацій, визначенні основних проблем і шляхів їх розв'язання, залученні до вирішення складних життєвих ситуацій, що склалися у їх житті, зміцненні (відновленні) родинних і суспільно корисних зв'язків, оформленні документів, отриманні безоплатної правової допомоги, організації зайнятості та дозвілля, а також інформацію з питань соціального захисту населення;

4) забезпечує створення умов для проживання зазначених осіб;

5) забезпечує зазначених осіб харчуванням відповідно до нормативів, визначених Мінсоцполітики за погодженням з МОЗ;

6) інформує через засоби масової інформації населення про наслідки вживання наркотичних засобів і психотропних речовин.

9. Центр має право:

самостійно визначати форми та методи роботи із соціальної реабілітації осіб, які потребують отримання соціальних послуг;

залучати на договірних засадах для надання соціальних послуг підприємства, установи, організації та фізичних осіб, зокрема волонтерів, перекладачів жестової мови тощо;

використовувати для провадження своєї діяльності кошти з джерел, не заборонених законодавством (у тому числі міжнародна фінансова, технічна допомога та міжнародні гранти).

10. Центр провадить діяльність за принципами захисту прав людини, гуманності, законності, доступності послуг, конфіденційності, поваги до особистості, дотримання правил етики спілкування з особами з інвалідністю та представниками інших соціальних груп, нетерпимості до дискримінації, зокрема за ознаками віку, статі, інвалідності тощо.

Центр надає соціальні послуги безоплатно в обсягах, визначених державними стандартами, та може надавати платні соціальні послуги в установленому законодавством порядку.

11. Центр у своїй діяльності взаємодіє з відповідними структурними підрозділами місцевого органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування, центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, підприємствами, установами та організаціями незалежно від їх підпорядкування і форми власності, громадськими об'єднаннями і благодійними організаціями.

12. Прийняття до центру особи, яка потребує отримання соціальних послуг, здійснюється за наказом директора центру на підставі:

1) письмової заяви особи, за наявності паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, медичної довідки (лікарського консультаційного висновку) (облікова форма № 086/о) та довідки про проходження курсу лікування від наркотичної залежності в закладах охорони здоров'я);

2) письмового направлення структурного підрозділу місцевої держадміністрації або виконавчого органу сільської, селищної, міської ради з питань сім'ї і дітей за місцем проживання (перебування) особи.

Особи віком до 18 років приймаються на підставі письмової заяви батьків або осіб, які їх замінюють.

13. Строк тимчасового проживання особи у центрі визначається органом, що видав направлення, відповідно до індивідуальної програми соціальної реабілітації та адаптації.

14. До центру не приймаються особи в стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, із гострими інфекційними захворюваннями (до закінчення строку ізоляції), із захворюваннями в гострому періоді, із хронічними захворюваннями в стані загострення.

15. Під час приймання до центру особи, які потребують отримання соціальних послуг, реєструються в журналі обліку, на кожну особу оформлюється особова справа, в якій зберігаються медична карта, виписка з історії хвороби з результатами медичного обстеження наркологом, дерматовенерологом, план проведення реабілітаційних заходів, копія паспорта, інше.

Працівник, відповідальний за організацію перебування прийнятих до центру осіб, ознайомлює їх з правилами внутрішнього розпорядку центру, затвердженими директором центру, правами та обов'язками осіб, які потребують отримання соціальних послуг.

16. Вибуття з центру особи, яка потребує отримання соціальних послуг, здійснюється за наказом директора центру в разі:

1) виконання особою індивідуальної програми соціальної реабілітації та адаптації;

2) подання особою відповідної письмової заяви;

3) одноразового грубого або систематичного порушення особою правил внутрішнього розпорядку центру.

17. Центр очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади органом, що його утворив.

18. Директор центру:

1) організовує роботу центру та відповідає за виконання покладених на центр завдань, визначає ступінь відповідальності працівників;

2) здійснює контроль за повнотою і якістю надання соціальних послуг особам, які потребують їх отримання, відповідно до державних стандартів і нормативів;

3) забезпечує своєчасне подання звітності про роботу центру до органу, який його утворив;

4) призначає в установленому законодавством порядку на посади та звільняє з посад працівників центру;

5) затверджує посадові інструкції працівників центру;

6) затверджує правила внутрішнього розпорядку центру, контролює їх виконання;

7) видає відповідно до компетенції накази, організовує та контролює їх виконання;

8) діє від імені центру, представляє його інтереси та укладає договори;

9) розпоряджається коштами центру в межах затвердженого кошторису;

10) забезпечує фінансово-господарську діяльність центру, створення та розвиток матеріально-технічної бази для здійснення комплексу заходів (надання соціальних послуг) особам, які потребують отримання соціальних послуг;

11) забезпечує проведення атестації працівників центру в порядку, визначеному законодавством, організовує підвищення їх кваліфікації;

12) вживає заходів до поліпшення умов праці, дотримання правил охорони праці, внутрішнього трудового розпорядку, санітарної та пожежної безпеки.

19. Положення про центр, кошторис і штатний розпис центру затверджуються відповідно до законодавства.

20. Центр володіє та користується майном, переданим йому органом, який його утворив, юридичними та фізичними особами, а також майном, придбаним за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Центр має право на придбання та оренду обладнання, необхідного для забезпечення його функціонування.

21. Для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення в установленому порядку забезпечується доступ до будівлі і приміщень центру, а також на прилеглу до нього територію.

Вхідна група будівлі центру (якщо вона сконструйована на рівні з підлогою (тротуаром) чи має сходи) повинна бути облаштована пандусом і звуковим маячком типу "метроном".

Ширина та конструкція дверей і турнікетів повинна бути такою, щоб можна було проїхати крісло колісному тощо. Туалетна кімната повинна бути доступною для осіб, які пересуваються на кріслах колісних.

Вхідна група приміщень центру (у тому числі ребра першої та останньої сходинок сходового маршу), шляхи руху відвідувачів, зони очікування та робочі зони повинні бути без бар'єрів (бордюрів, порогів, перепадів, щіток для витирання ніг тощо) та мати маркування засобами

тактильного орієнтування, тактильними інформаційними покажчиками шрифтом Брайля, тактильними мнемосхемами приміщень тощо.

Сходи та пандус повинні мати поручні з обох боків.

За наявності облаштованих стоянок для автотранспортних засобів на прилеглий території передбачаються відповідно позначені місця для безоплатної стоянки автотранспортних засобів, якими керують (перевозяться) особи з інвалідністю, у кількості, визначеній Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

Будівлі, приміщення та стоянки облаштовуються з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з вимогами відповідних державних будівельних норм, стандартів і правил: ДБН В.2.2-17:2006 "Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення", ДСТУ-Н Б В.2.2-31:2011 "Настанова з облаштування будинків і споруд цивільного призначення елементами доступності для осіб з вадами зору та слуху", ДСТУ Б ISO 21542:2013 "Будинки і споруди. Доступність і зручність використання побудованого життєвого середовища", а також з правилами дорожнього руху із залученням до всіх етапів робіт з облаштування представників громадських організацій, які спеціалізуються на вирішенні питань щодо забезпечення доступності інфраструктури для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

У разі коли діючі об'єкти неможливо повністю пристосувати для потреб осіб з інвалідністю, відповідно до частини другої статті 27 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" за погодженням з громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю здійснюється їх розумне пристосування.

22. Типові нормативи оснащення центру затверджуються Мінсоцполітики за погодженням з Мінфіном.

23. Центр є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, печатку із своїм найменуванням, штампи та бланки.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про центр для ВІЛ-інфікованих дітей та молоді

1. Центр для ВІЛ-інфікованих дітей та молоді (далі — центр) є спеціалізованим закладом, що проводить роботу із соціальної адаптації ВІЛ-інфікованих дітей та молоді.

2. Центр може утворюватися місцевим органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування за наявності необхідної матеріально-технічної бази (зокрема приміщень, що відповідають санітарно-гігієнічним вимогам, вимогам пожежної безпеки) та не має на меті одержання прибутку.

Центр може бути ліквідований або реорганізований за рішенням органу, який його утворив, у порядку, передбаченому законодавством.

Діяльність центру повинна відповідати критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги.

3. Центр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, рішеннями центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Конвенцією про права дитини від 20 листопада 1989 р., Конвенцією про права осіб з інвалідністю від 13 грудня 2006 р., а також положенням про центр.

4. Утримання центру здійснюється за рахунок коштів, передбачених у відповідних місцевих бюджетах, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

5. Основним завданням центру є надання послуги соціальної адаптації ВІЛ-інфікованим дітям та молоді, які в ньому перебувають (далі — особи, які перебувають у центрі).

Інформація отримувачам послуги з інтелектуальними та сенсорними порушеннями надається в доступний спосіб, зокрема шляхом застосування жестової мови, простої мови, шрифту Брайля тощо.

6. Центр відповідно до покладених на нього завдань:

1) забезпечує особам, які перебувають у центрі, допомогу в формуванні, розвитку та підтримці соціальних навичок, умінь і соціальної компетенції;

2) надає особам, які перебувають у центрі, психологічну допомогу, допомогу в аналізі життєвих ситуацій, визначенні основних проблем і шляхів їх розв'язання, залученні осіб до вирішення складних життєвих ситуацій, що склалися у їх житті, у зміцненні (відновленні) родинних і суспільно корисних зв'язків, оформленні документів, організації денної зайнятості, дозвілля, клубів за інтересами, проведенні конкурсів, а також інформацію з питань соціального захисту населення;

3) організовує роботу груп взаємодопомоги для осіб, які перебувають у центрі, та їх батьків або осіб, які їх замінюють;

4) залучає батьків або осіб, які їх замінюють, до здійснення заходів соціальної адаптації, дає їм методичні поради;

5) у разі потреби організовує надання особам, які перебувають у центрі, екстреної медичної допомоги;

6) у разі потреби забезпечує харчуванням осіб, які перебувають у центрі, відповідно до нормативів, визначених Мінсоцполітики за погодженням з МОЗ;

7) співпрацює із закладами охорони здоров'я, навчальними закладами та іншими організаціями, які надають допомогу ВІЛ-інфікованим дітям та молоді;

8) направляє у разі потреби осіб, які перебувають у центрі, до закладів та установ, що можуть забезпечити задоволення їх потреб.

7. Для забезпечення ефективності роботи з особами, які перебувають у центрі, у ньому в разі потреби утворюються відповідні відділення (окремо для дітей та молоді).

8. Центр має право:

1) самостійно визначати форми та методи роботи;

2) залучати на договірних засадах для надання соціальних послуг підприємства, установи, організації та фізичних осіб, зокрема волонтерів, перекладачів жестової мови тощо;

3) використовувати для провадження своєї діяльності кошти з джерел, не заборонених законодавством (у тому числі міжнародна фінансова, технічна допомога та міжнародні гранти).

9. Центр провадить діяльність за принципами захисту прав людини, гуманності, законності, доступності послуг, конфіденційності, поваги до особистості, дотримання правил етики спілкування з особами з інвалідністю та представниками інших соціальних груп, нетерпимості до дискримінації, зокрема за ознаками віку, статі, інвалідності, стану здоров'я тощо.

Центр надає соціальні послуги безоплатно в обсягах, визначених державними стандартами, та може надавати платні соціальні послуги в установленому законодавством порядку.

10. Центр є підконтрольним і підзвітним органу, який його утворив.

Координацію та аналітичне забезпечення діяльності центру здійснює Мінсоцполітики. Методичне та інформаційне забезпечення діяльності центру здійснює відповідний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

11. Центр у своїй діяльності взаємодіє з відповідними структурними підрозділами місцевого органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування, центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, підприємствами, установами та організаціями незалежно від їх підпорядкування та форми власності, громадськими об'єднаннями і благодійними організаціями.

12. Прийняття ВІЛ-інфікованих дітей та молоді до центру здійснюється за наказом директора центру на підставі:

1) відповідної письмової заяви одного з батьків дитини або особи, яка їх замінює, чи повнолітньої дієздатної особи або повнолітньої особи, цивільна дієздатність якої обмежена (її піклувальника, представника органу опіки та піклування), за наявності документа, що її посвідчує, та медичної довідки (лікарського консультаційного висновку) (облікова форма № 086/о);

2) письмового направлення структурного підрозділу місцевої держадміністрації або виконавчого органу сільської, селищної, міської ради з питань сім'ї і дітей за місцем проживання (перебування) особи.

На кожну особу, яка перебуває у центрі, заповнюється реєстраційна картка.

Працівник, відповідальний за організацію роботи з відвідувачами центру, ознайомлює їх з правилами внутрішнього розпорядку центру, затвердженими директором центру, правами та обов'язками відвідувачів центру.

13. Центр може надавати соціальні послуги ВІЛ-інфікованим дітям і їх батькам або особам, які їх замінюють (у тому числі дітям з невизначеним статусом, народженим ВІЛ-інфікованими матерями), ВІЛ-інфікованої молоді.

14. До центру не приймаються особи із симптомами хвороби в період загострення або в період загострення хронічних захворювань (у тому числі психічних), хронічного захворювання у стадії декомпенсації, активного туберкульозу, корости, педикульозу, в разі перебування дитини чи молоді людини в контактi з інфекційним хворим.

15. Вибуття з центру особи, яка перебуває у центрі, здійснюється за наказом директора в разі:

1) подання відповідної заяви одним із батьків дитини або особою, яка їх замінює, чи повнолітньою дієздатною особою або повнолітньою особою, цивільна дієздатність якої обмежена (її піклувальником, представником органу опіки та піклування);

2) завершення особою індивідуальної програми соціальної та психологічної адаптації;

3) коли особа не відвідує центр протягом тривалого часу без поважних причин.

16. Центр працює в режимі денного стаціонару. Строк перебування особи в центрі не може перевищувати шести годин на добу.

У разі потреби та наявності можливості центр може приймати ВІЛ-інфікованих дітей та молодь і надавати їм необхідну допомогу цілодобово.

17. Центр очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади керівником органу, що його утворив.

18. Директор центру:

- 1) організовує роботу центру, персонально відповідає за виконання покладених на центр завдань, визначає ступінь відповідальності працівників;
- 2) здійснює контроль за повнотою та якістю надання соціальних послуг особам, які перебувають у центрі, відповідно до державних стандартів і нормативів;
- 3) призначає в установленому законодавством порядку на посади та звільняє з посад працівників центру;
- 4) затверджує посадові інструкції працівників центру;
- 5) затверджує правила внутрішнього розпорядку центру, контролює їх виконання;
- 6) видає відповідно до компетенції накази, організовує та контролює їх виконання;
- 7) укладає договори, діє від імені центру та представляє його інтереси;
- 8) розпоряджається коштами центру в межах затвердженого кошторису;
- 9) забезпечує фінансово-господарську діяльність центру, створення та розвиток матеріально-технічної бази для здійснення комплексу заходів (надання соціальних послуг) особам, які перебувають у центрі;
- 10) забезпечує проведення атестації працівників центру в порядку, визначеному законодавством, та організовує підвищення їх кваліфікації;
- 11) забезпечує своєчасне подання звітності про роботу центру до органу, який його утворив;
- 12) вживає заходів до поліпшення умов праці, дотримання правил охорони праці, внутрішнього трудового розпорядку, санітарної та пожежної безпеки;
- 13) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

19. Положення про центр, кошторис і штатний розпис центру затверджуються відповідно до законодавства.

20. Центр володіє та користується майном, переданим йому органом, який його утворив, юридичними та фізичними особами, а також майном, придбаним за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Центр має право на придбання та оренду обладнання, необхідного для забезпечення його функціонування.

21. Для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення в установленому порядку забезпечується доступ до будівлі і приміщень центру, а також на прилеглу до нього територію.

Вхідна група будівлі центру (якщо вона сконструйована на рівні з підлогою (тротуаром) чи має сходи) повинна бути облаштована пандусом і звуковим маячком типу "метроном".

Ширина та конструкція дверей і турнікетів повинна бути такою, щоб можна було проїхати крісло колісному тощо. Туалетна кімната повинна бути доступною для осіб, які пересуваються на кріслах колісних.

Вхідна група приміщень центру (у тому числі ребра першої та останньої сходинки сходового маршу), шляхи руху відвідувачів, зони очікування та робочі зони повинні бути без бар'єрів (бордюрів, порогів, перепадів, щіток для витирання ніг тощо) та мати маркування засобами тактильного орієнтування, тактильними інформаційними покажчиками шрифтом Брайля, тактильними мнемосхемами приміщень тощо.

Сходи та пандус повинні мати поручні з обох боків.

За наявності облаштованих стоянок для автотранспортних засобів на прилеглий території передбачаються відповідно позначені місця для безоплатної стоянки автотранспортних засобів, якими керують (перевозяться) особи з інвалідністю, у кількості, визначеній Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

Будівлі, приміщення та стоянки облаштовуються з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з вимогами відповідних державних будівельних норм, стандартів і правил: ДБН В.2.2-17:2006 "Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення", ДСТУ-Н Б В.2.2-31:2011 "Настанова з облаштування будинків і споруд цивільного призначення елементами доступності для осіб з вадами зору та слуху", ДСТУ Б ISO 21542:2013 "Будинки і споруди. Доступність і зручність використання побудованого життєвого середовища", а також правилами дорожнього руху із залученням до всіх етапів робіт з облаштування представників громадських організацій, які спеціалізуються на вирішенні питань щодо забезпечення доступності інфраструктури для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

У разі коли діючі об'єкти неможливо повністю пристосувати для потреб осіб з інвалідністю, відповідно до частини другої статті 27 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" за погодженням з громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю здійснюється їх розумне пристосування.

22. Типові нормативи оснащення центру затверджуються Мінсоцполітики за погодженням з Мінфіном.

23. Центр є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, печатку із своїм найменуванням, штампи та бланки.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2017 р. №

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України,
що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 травня 2004 р. № 608 “Про затвердження Типового положення про центр соціально-психологічної допомоги” (Офіційний вісник України, 2004 р., № 19, ст. 1325).
2. Пункт 21 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2004 р. № 1757 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 52, ст. 3451).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2005 р. № 878 “Про затвердження Типового положення про соціальний гуртожиток для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування” (Офіційний вісник України, 2005 р., № 37, ст. 2276).
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2005 р. № 879 “Про затвердження Типового положення про соціальний центр матері та дитини” (Офіційний вісник України, 2005 р., № 37, ст. 2277).
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2005 р. № 962 “Про внесення змін до Типового положення про центр соціально-психологічної допомоги” (Офіційний вісник України, 2005 р., № 39, ст. 2474).
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 р. № 148 “Про затвердження Типового положення про центр для ВІЛ-інфікованих дітей та молоді” (Офіційний вісник України, 2006 р., № 7, ст. 361).
7. Пункти 1, 5—7 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань діяльності центрів соціальних служб для сім’ї, дітей та молоді, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2006 р. № 1620 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 47, ст. 3128).
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2007 р. № 1047 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2005 р. № 878” (Офіційний вісник України, 2007 р., № 61, ст. 2419).
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 жовтня 2008 р. № 930 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2005 р. № 879” (Офіційний вісник України, 2008 р., № 81, ст. 2736).
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 червня 2009 р. № 541 “Про внесення змін до Типового положення про центр соціально-психологічної допомоги” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 41, ст. 1376).

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2009 р. № 979 “Про затвердження Типового положення про центр ресоціалізації наркозалежної молоді” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 72, ст. 2476).
